

POMIILA

PORIN MIES-LAULUN JULKAISUJA 1971

N:o 25

» Kevät taitaa tulla «

**Ei ole mikään
sattuma, että**

SAAB

**pitää suuren
jälleenmyynti-
arvon**

**huomaatte
sen heti koeajossa**

ARVO AALTONEN OY

Pori, Isolinnankatu 15 — Puh 15 725, 27 900

Itse asiassa auton hinta on se erotus, mikä on ostohinnan ja jälleenmyyntihinnan välissä. Saabin jälleenmyyntihinta on hyvä — ja uusikin omistaja saa vielä hyvän auton. Turvallisen. Mukavan.

**Tulkaa
koeajolle.
Itse.
Varmaan.
Saabiin.**

RAKENNUSLIIKE

VALLI & SANTALA Oy

ETELÄPUISTOKATU 12

PUHELIN VAIHDE 16 270

Ihana vappu
uuden MANTAN seurassa

Tervetuloa noutamaan omanne.

Yrjönkatu 21 Pori — Puh. 18081

KALASSA

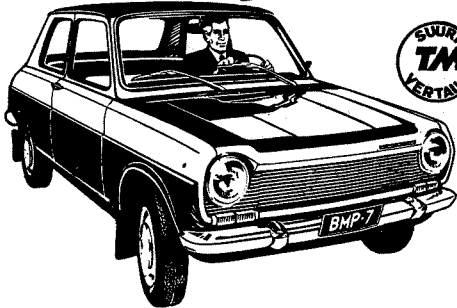

MERCURY

vaunu ja varaosa oy

PORI - Iso linnankatu 23 - Puh. vaihde 19111
Korjaamo: Satakunnankatu 44 - Puh. 17 414

Testatkaa Tekin testivoittaja-SIMCA 1100

Auto, jonka Tekniikan Maailma (13/70) testasi kuumassa 10.000–12.000 markan hintaluokassa hintaansa nähden parhaaksi. Ja joka selviytyi ykköseksi tunnetun saksalaisen Auto motor und sport -lehden (11–12/70) vertailutestissä. Simca 1100 – eniten autoa rahallanne.

Steenin Auto Oy

Pori, Gallen-Kallelankatu 20 - Puhelin sarja 11 651

**Huokealla
FINNSPEED
renkaat**

- mukavat ajo-ominaisuudet
- hyvä pito-kyky
- uusi kumiseos

LUJALAN
kumikorjaamo

Pori, puh. 16 261 ja 17 349
Rauma, puh. 11 511 ja 11 061

Hyvät lukijat!

Porin Mies-laulun 26. laulukausi lähestyy loppuaan. Paljon on taas ehtinyt saastaa valua Kokemäenjoesta sitten viime tapaamisemme. Vertasin kuoroamme silloin purteen, joka kokka kohisten matkasi eteenpäin. Tämä suotuista tuuli näyttää kohdallamme yhä jatkuvan, mutta se ei suinkaan tarkoita sitä, että saavuttaisimme tuloksia ilman uhrautuvaa työtä. Siksi lienee paikallaan luoda pieni katsaus Porin Mies-Laulun tämän hetken monitahoiseen ja laajaan toimintaan.

Keskeisin toimintamuoto ovat luonnollisesti varsinaisen »emäkuoron» laulutilaisuudet. Niistä valtaosa on harjoituksia, joita on kaksi kertaa viikossa, lukuunottamatta jouluja ja kesälomaa. Lisäksi tulevat erilaiset merkki-, kilpailu-, esiintymis- ja ohjelmaharjoitukset, joita pidetään pienille ryhmille tarpeen mukaan. Varsinaiset esiintymiset ovat sitten luku erikseen. Asiaa tunteamaton luulee ehkä, että kuoro pitää kerran, pari vuodessa konsertin ja siinä kaikki. Tämä on täysin väärä luulo. Meillä on vakinaisten konserttien lisäksi lukuisa määrä ns. tilauseiintymisiä, joista tavallisimpina ovat yleisöjuhlat, syntymäpäivät sekä hautajaiset. Kun sitten vuoden lopussa tarkastelee sihteerin tilastoja, niin havaitsee, että parhaina viikkoina on ollut jopa viisikin tilaisuutta, jossa kuoro on kokonaisuudessaan tai osana ollut mukana. Kertaakaan emme ole joutuneet peruuttamaan esiintymistämme sen takia, ettei tarpeellista joukkoa olisi saatu laulamaan. Tämä jos mikä todistaa, että kuorossamme vallitsee aito mieskuorokuri ja esimerkillinen kuorohenki.

Ilmeisesti sama hyvä henki on saatu myöskin lempilapsemme poikakuoron keskuuteen. Kerran viikossa se kokoontuu harjoituksiinsa ja onpa niitä tilauslauluja tullut poikienkin osalle, joten on ilmeistä, että suuri yleisökin on jo arvostanut poikien hyvän harrastuksen. Toivottavasti intoa riittää ja uusia laulajapoikia saadaan mukaan entistä enemmän.

Mikä sitten on Vaarinlaulu? Se on toimintamme uusin haara ja se syntyi noin vuosi sitten. Monelle vanhalle aktiivilaulajalle on näet sekä äänellisesti että ajallisesti vaikeuksia pysyä mukana varsinaisessa kuorossa. Siksi he ovat muodostaneet oman leppoisan »ukkuuorun». Se kokoontuu kerran kuukau-

udessa sekä muistelemaan vanhoja että laulemaan hyviä, ikivihreitä mieskuorolauluja. Näin säilyy ja yhdistää sama laulajahenki kuorossamme vaikkapa isoisän ja pojanpojan.

Naisista puheen ollen saanen vapaasti siiteerata suurta sanan mestaria Aleksis Kiveä ja sanoa, että mitä olisikaan meidän talomme ilman naista. Se olisi todella kuin pilvinen päivä. Me olemme paljosta kiitolliset naistoimikunnalle, joka omalta osaltaan tekee harjoituksemme viihtyisiksi ja tilaisuutemme maistuviksi. Naistoiminnalla on kuorossamme pitkä ja ansiokas perinne, joten sikäli voimme turvallisin mielin suhtautua myöskin tulevaisuuteen.

Kun tämän kaiken lisäksi muistamme kiitollisina, että varsinaisen aktiivisen toimintamme tukena on yksi maamme kuorojen suurimmista kannatusjäsenorganisaatioista kannattaja-, ainais- ja tukijäsenineen, niin saadaankin yhteenvetona Porin Mies-Laulusta jonkinlainen suurentamaton perhekuva.

Tätä kuvaa katsellessaan saattaa tosin joku sivullinen kysyä, onko tämä enää vain vapaa-ajan harrastus tai, mitä me kenties hyödyimme tällaisesta lähes »ammattimaisesta» laulutoiminnasta. Vastaan tähän oman näkemykseni mukaan. Tehdessänne tätä työtä kuoronjohtajista pienimpään laulajapoikaan asti täysin palkatta, me haluamme osoittaa laulun antavan meille hauskan ja viihtyisän perhepiirin sekä iloisen laulajamielen.

Lopuksi haluan kiittää jokaista tavalla tai toisella kuoromme toiminnassa mukana ollutta siitä pyyteettömästä työstä, joka osaltaan on auttanut meitä velvoittavien kuoropereinteiden vaalimisessa. Uhkaavista pilvistä huolimatta ei ole vielä tullut aika, jolloin isänmaa, uskonto ja kunnan mieskuorolaulu joutaisivat roskakoriin.

Hyvää kesää toivottaen

Olli Runsamo

Mieskuoroliiton toiminnasta

Työ- ja liike-elämässä on nykyisin lähes kaikilla ammattiryhmillä omat järjestönsä ja liittonsa. Näin on usein myös kulttuurin ja taiteen eri muotojen harrastajilla. Musiikin harrastajillekin on oma liittonsa Sulasol, Suomen laulajain ja soittajain liitto r.y., johon kuuluu neljä erikoisliittoa: Mieskuoroliitto r.y., Naiskuoroliitto r.y., Sekakuoroliitto r.y. ja Soitinmusiikkiliitto r.y. Muita keskusliittoja Suomessa ovat Työväen Musiikkiliitto ja ruotsinkielinen Finlands svenska mansångarförbund. Meitä mieskuorolaulajia lähinnä on tietysti Mieskuoroliitto r.y., miten se meitä tukee, mitä me saamme sieltä, ja miten me ehkä itse voimme liittoa auttaa ja antaa viitteitä. En tässä yhteydessä haluakaan selvittää yhteisen järjestömme rakennetta sen sääntäjien puitteissa, vaan ennenkaikkea miten se toimii ja mitkä ovat sen tärkeimmät käytännön tehtävät.

Mieskuoroliiton hallinnolliset elimet ovat liittokokous, (vuosikokous) liittohallitus ja sen työvaliokunta. Liiton oma toimisto on Sulasol'in toimiston yhteydessä Helsingissä. Liitto avustaa mieskuoroja myös niiden perustamisvaiheessa sekä opastaa esim. kuorosten sääntöjen laatimisessa ja -muutoksissa.

Suomen mieskuorot ovat yhä enemmän kiinnittäneet huomiota johtajiensa ja jäsenistönsä äänelliseen valmentautumiseen. Tähän on varmasti ollut merkittävänä tekijänä se, että Mieskuoroliitto yhdessä Sulasol'in kanssa on jatkuvasti hoitanut johtajien, varajohtajien, äänenharjoittajien ja laulajien koulutusta säännöllisillä kursseilla. Suomalaisilla laulajilla on ollut tilaisuus osallistua jopa yhteispohjoismaisen liitonkin kursseille.

Liittomme toimittaa nuottijulkaisusarjaa »Mieskuoroliiton ohjelmistoa», joista liiton nuottipalvelu lähettää ensin näytekappaleet kuorosten johtajille. Sulasol julkaisee niinkään myös mieskuorosävellyksiä. Käynnissä on jatkuvasti koti- ja ulkomaisten mieskuo-

rosävellysten keräys ja arkistointi sekä tarvittaessa tekstikäännosten hankinta vieraskielisiin sävellyksiin. Liiton toimisto avustaa neuvoilla ja ohjeilla jäsenkuorosten suunnittelemissa ulkomaanmatkoissa. Suhteita koti- ja ulkomaisiin liittoihin pidetään yllä kirjeitse ja henkilökohtaisin kosketuksin. Mieskuoroliitto järjestää määrävuosina valtakunnalliset mieskuoropäivät sekä osallistuu yleisten laulu- ja soittojuhlien valmisteluihin.

Järjestöllistä ja musiikillista valistus- ja tiedotustoimintaa harjoittaa Mieskuoroliitto paljon Sulasol-lehden avulla. Liitolla on aina lehdessä oma osastonsa ja se leviää jäsenmaksuun sisältyvänä jäsenlehtenä jokaiselle laulajalle, joten sen merkitys on huomattava. Jäsenkuorot saavat lähettää aineistoa lehteeseen.

Laulutiedon kehittämistä ja ohjelmiston yhtenäistymistä varten liitto perusti jo v. 1948 oman merkkijärjestelmän perus-, taito- ja mestarimerkkeineen. Näitä on suoritettu lähes sadassa mieskuorossa pian 3500 kpl. Jäsenkuorosten laulajille jakaa liitto 10-, 20- ja 25-vuotisruusukkeita. Mieskuoroliitto pitää tarkkaa tilastoa jäsenkuoroista, niiden jäsenistöstä, toiminnasta, merkkisuorituksista, ruusukkeista, valmennuksesta, julkaisuista, matkoista, edustustehtävistä sekä seniori- ja poikakuoroista. Liiton taloudellisesta toiminnasta mainittakoon, että kuoroilta saavien jäsenmaksujen lisäksi Sulasol myöntää vuosittain liitolle valtionavustaan rahasumman, jolla liitto korvaa toimistovuokransa, puhelinkulunsa sekä kurssiopetus- ja toimistohenkilöstön palkan. Silloin tällöin liitto järjestää myös omia arpajaisia.

Mieskuoroliiton uudeksi tärkeäksi toimintamuodoksi on muodostunut neuvottelupäivät. Näissä neuvottelukokouksissa käsiteltiin liitolle ja musiikkielämällemme tärkeitä kysymyksiä. Näihin ei liiton yleisissä kokouksissa yleensä jää aikaa. Neuvottelukokous ei ole päättävä, vaan suuntaa ja neuvoa antava elin.

Mieskuoroliiton liittokokous pidetään vuosittain eri kaupungeissa sikäläisen isäntäkuoron järjestämänä. Yleinen tapa on, että isäntäkuoro pitää tässä yhteydessä oman konsertin.

Professorimme Atte Järvisen pyydettyä korkean ikänsä johdosta eroa Mieskuoroliiton puheenjohtajan tehtävästä v. 1968 valittiin hänet tuolloin liittomme kunniapuheenjohtajaksi. Liiton puheenjohtajana toimii nykyisin lääket. lis. Ensti Pohjola. Pori ja Porin seutu ei tuolloin v. 1968 jäänyt vaille »hallituspaikkaa», vaan on allemerkinnyt ollut siitä lähtien liittohallituksen jäsenenä.

Mainittakoon vielä, että liiton toimiston, lähinnä toiminnanjohtajan puoleen on käännytty jäsenkuorosten taholta erittäin runsaasti kirjein, puhelimitse ja henkilökohtaisesti.

Opettaja.

Mieskuoroliiton toiminnasta

Työ- ja liike-elämässä on nykyisin lähes kaikilla ammattiryhmillä omat järjestönsä ja liittonsa. Näin on usein myös kulttuurin ja taiteen eri muotojen harrastajilla. Musiikin harrastajillekin on oma liittonsa Sulasol, Suomen laulajain ja soittajain liitto r.y., johon kuuluu neljä erikoisliittoa: Mieskuoroliitto r.y., Naiskuoroliitto r.y., Sekakuoroliitto r.y. ja Soitinmusiikkiliitto r.y. Muita keskusliittoja Suomessa ovat Työväen Musiikkiliitto ja ruotsinkielinen Finlands svenska mansångarförbund. Meitä mieskuorolaulajia lähinnä on tietysti Mieskuoroliitto r.y., miten se meitä tukee, mitä me saamme sieltä, ja miten me ehkä itse voimme liittoa auttaa ja antaa viitteitä. En tässä yhteydessä haluakaan selvittää yhteisen järjestömme rakennetta sen sääntäjien puitteissa, vaan ennenkaikkea miten se toimii ja mitkä ovat sen tärkeimmät käytännön tehtävät.

Mieskuoroliiton hallinnolliset elimet ovat liittokokous, (vuosikokous) liittohallitus ja sen työvaliokunta. Liiton oma toimisto on Sulasol'in toimiston yhteydessä Helsingissä. Liitto avustaa mieskuoroja myös niiden perustamisvaiheessa sekä opastaa esim. kuoron sääntöjen laatimisessa ja -muutoksissa.

Suomen mieskuorot ovat yhä enemmän kiinnittäneet huomiota johtajiensa ja jäsenistönsä äänelliseen valmentautumiseen. Tähän on varmasti ollut merkittävänä tekijänä se, että Mieskuoroliitto yhdessä Sulasol'in kanssa on jatkuvasti hoitanut johtajien, varajohtajien, ääntenharjoittajien ja laulajien koulutusta säännöllisillä kursseilla. Suomalaisilla laulajilla on ollut tilaisuus osallistua jopa yhteispohjoismaisen liitonkin kursseille.

Liittomme toimittaa nuottijulkaisusarjaa »Mieskuoroliiton ohjelmistoa», joista liiton nuottipalvelu lähettää ensin näytekappaleet kuoron johtajille. Sulasol julkaisee niinkään myös mieskuorosävellyksiä. Käynnissä on jatkuvasti koti- ja ulkomaisten mieskuo-

rosävellysten keräys ja arkistointi sekä tarvittaessa tekstikäännosten hankinta vieraskielisiin sävellyksiin. Liiton toimisto avustaa neuvoilla ja ohjeilla jäsenkuorojen suunnittelemissa ulkomaanmatkoja. Suhteita koti- ja ulkomaisiin liittoihin pidetään yllä kirjeitse ja henkilökohtaisin kosketuksin. Mieskuoroliitto järjestää määrävuosina valtakunnalliset mieskuoropäivät sekä osallistuu yleisten laulu- ja soittojuhlien valmisteluihin.

Järjestöllistä ja musiikillista valistus- ja tiedotustoimintaa harjoittaa Mieskuoroliitto paljon Sulasol-lehden avulla. Liitolla on aina lehdessä oma osastonsa ja se leviää jäsenmaksuun sisältyvänä jäsenlehtenä jokaiselle laulajalle, joten sen merkitys on huomattava. Jäsenkuorot saavat lähettää aineistoa lehteen.

Laulutiedon kehittämistä ja ohjelmiston yhtenäistymistä varten liitto perusti jo v. 1948 oman merkkijärjestelmän perus-, taito- ja mestarimerkkeineen. Näitä on suoritettu lähes sadassa mieskuorossa pian 3500 kpl. Jäsenkuorojen laulajille jakaa liitto 10-, 20- ja 25-vuotisruusukkeita. Mieskuoroliitto pitää tarkkaa tilastoa jäsenkuoroista, niiden jäsenistöstä, toiminnasta, merkkisuorituksista, ruusukkeista, valmennuksesta, julkaisuista, matkoista, edustustehtävistä sekä seniori- ja poikakuoroista. Liiton taloudellisesta toiminnasta mainittakoon, että kuoroilta saavien jäsenmaksujen lisäksi Sulasol myöntää vuosittain liitolle valtionavustaan rahasumman, jolla liitto korvaa toimistovuokransa, puhelinkulunsa sekä kurssiovetus- ja toimistohenkilöstön palkan. Silloin tällöin liitto järjestää myös omia arpajaisia.

Mieskuoroliiton uudeksi tärkeäksi toimintamuodoksi on muodostunut neuvottelupäivät. Näissä neuvottelukokouksissa käsiteltiin liitolle ja musiikkielämällemme tärkeitä kysymyksiä. Näihin ei liiton yleisissä kokouksissa yleensä jää aikaa. Neuvottelukokous ei ole päättävä, vaan suuntaa ja neuvoa antava elin.

Mieskuoroliiton liittokokous pidetään vuosittain eri kaupungeissa sikäläisen isäntäkuoron järjestämänä. Yleinen tapa on, että isäntäkuoro pitää tässä yhteydessä oman konsertin.

Professorimme Atte Järvisen pyydettyä korkean ikänsä johdosta eroa Mieskuoroliiton puheenjohtajan tehtävästä v. 1968 valittiin hänet tuolloin liittomme kunniapuheenjohtajaksi. Liiton puheenjohtajana toimii nykyisin lääket. lis. Ensti Pohjola. Pori ja Porin seutu ei tuolloin v. 1968 jäänyt vaille »hallituspaikkaa», vaan on allemerkinnyt ollut siitä lähtien liittohallituksen jäsenenä.

Mainittakoon vielä, että liiton toimiston, lähinnä toiminnanjohtajan puoleen on käännytty jäsenkuorojen taholta erittäin runsaasti kirjein, puhelimitse ja henkilökohtaisesti.

Opettaja.

Porin-Mies-Laulun Poikakuoron nykynäkymiä

Kaksi ja puolivuotisen kuoromme toiminta on jälleen kevään kynnyksellä. Olemme pyrkineet edellytystemme puitteissa teknisen valmiuden ja taiteellisen tason mahdollisimman korkeana pysyttämiseen sekä saamaan laulajat suhtautumaan harrastukseensa sitkeän vakavasti. Säännöllisesti harjoituksissa käymisen edellytys on keskuudessamme koko lailla oivallettu. Sinnikäs uurastus näiden päämäärien puolesta on kannattanut ja näin musiikkikulttuuri tälläkin saralla saa uusia tukijoita ja ymmärtäjiä.

Tässä yhteydessä lausun mitä parhaimman kiitokseni poikien vanhemmille, vanhempain neuvostolle, isäkuorolle ja sen poikakuorossa toimiville jäsenille sekä lukuisille tukijoillemme, mitkä keräyksissämme ja esiintymississämme ovat huomattavalla tavalla muistaneet kuoroamme. Kannustakoon saamamme tuki toimintaamme yhä edelleenkin.

Maassamme on laajemmassakin mielessä viriämässä enenevä musiikin harrastus lasten ja nuorten parissa, vaikka luonnollisesti tätä ennenkin on vakavasti harrastettu. Uusina virtauksina mainitsisin esim. musiikkileikkikoulut lastentarhaikäisille ja kouluhir' tule-

vat erityiset musiikkiluokat, jotka käyttävät musiikkiin 8-10 tuntia viikossa. Kun vielä eri paikkakunnilla perustetaan enenevässä määrin musiikkiopistoja — kiitos omankin kaupungin —, niin tulokset alkavat positiivisella tavalla näkyä. Jos esim. nuoriso- tai lapsikuorojen jäsenistä mahdollisimman moni itse soittaa jotakin instrumenttia, toteutuvat musiikkikasvatuksen pyrkimykset myös kuorossa hyvin. Kun nuorten kuoro- ja orkesteriyhteisö tuntee, että edistytään, kehitytään ja pystytään parantamaan suorituksia, tuottaa se iloa ja tyydytystä. Silloin ei kuoroon tulla vain kokoontumisen, vaan suoritusten vuoksi. Ei ole persoonallisuuden kieltämistä se, että kuorolaiset joutuvat alistumaan tuon yhteisen päämäärän vuoksi määrättyyn yhteiseen henkeen ja kuriin. Yksilöllisyyttä ei silti pidä unohtaa.

Kokonaisuuteen katsoen ovat kuorolaulun riveissä ilo, työ, kiitollisuus ja yhteenkuuluvaisuuden henki ne kantavat voimat, mitkä pitävät harrastusta yllä isästä poikaan kautta aikojen.

Jukka Sampolahti

SIHTEERIN NÄKÖKULMASTA

Jo oli aikakin PoMiLan ilmestyä, sillä paljon on kuorolla ollut toimintaa ja paljon on lauluja laulettu siitä kun viimeksi lehtemme ilmestyi.

Viime vuosi 1970 oli kuorollemme merkittävä juhluvuosi. 25-vuotta sitten helmikuun 4 p:nä oli alkanut Porin Mies-Laulun toiminta ja nyt tämä tapahtuma antoi aiheen juhlakonsertin järjestämiseen. Konsertti pidettiinkin 7 p:nä maaliskuuta. Yhteislyseon juhlasali oli pukeutunut juhla-asuunsa ottaakseen suojiinsa niin kuulijat kuin laulajatkin. Yli tuhat kuulijaa sai kuulla 80:n miehen juhlakuoron esityksiä. Konsertissa vieraillevana solistina esiintyi oopperalaulaja Veikko Tyrväinen. Muina solisteina olivat kuoromme omat miehet Pekka Salmi ja Tuomo Wiro. Unohtaa ei tietenkään voi johtajamme Erkki Hakkiluodon säveltämää ja nyt tulkitsemaa sävellystä »Ennen iltapäivää», joka oli myös kantaesitys. Konsertti päättyi suurteokseen Vanhojen messujen tapaan, jossa oli kaupunginorkesterin säestys.

Tilaisuuden juhluvuotta lisäsi vielä kuoron osakseen saamat lukuisat onnentoivotukset, sähköet, upeat kukkavihot niin raumanmurteella esitetyt kuin monien muidenkin kuorojen edustajien hauskat tervehdykset.

Konsertin jälkeen siirtyi kuoromme kutsuvieraineen ravintolaan illastamaan ja rentoutumaan.

Toiminta jatkui kevään aikana vilkkaana ja annoimme konsertit vielä Vammalassa, Harjavallassa ja perinteellisesti Reposaaressa. Tähän kevään laulukausi virallisesti päättyikin.

Kesäkuussa parikymmentä PM-L:n miestä teki yhdessä BSB:n kanssa konserttimatkan Sundsvalliin. (Tästä toisaalla lehdessä enemmän).

Syksyn laulukausi aloitetaan siikaretken merkeissä johtajamme Hakkiluodon luona Viasvedellä. Siikajuhla meren hengessä onkin todella sopiva alku laulukaudelle.

Syksyn lauluharjoitukset liikkuvat kovasti hengellisellä pohjalla, olihan päätätän kirkkokonserttiin valmistautuminen. Kauden ainoa konsertti oli Satalinnan parantolassa, jossa kuoro on käynyt perustamisestaan asti joka vuosi.

Vuosi vaihtui ja niin vaihtui myös harjoitusohjelma. Konserttavierailu johonkin hy-

vään kuorokaupunkiin oli ollut suunnitelmis- ja jonkin aikaa. Tiedustelut Vaasaan antoi niin myönteisen vastauksen, että päätettiin lähteä lähinnä juhlakonserttiohjelmallamme vierailulle. Konsertti pidettiin Vaasan kaupungintalon juhlasalissa helmikuun 13 p:nä. Matka oli kaikin puolin onnistunut. Arvostelijat kiittivät konserttia ja laulajaveljellisinä isäntinä toimivat Pohjan Miehet.

Helmikuun 15 p:nä sai kuoro vastaanottaa suruviestin. Kuoron entinen puh.johtaja Tauno Salokangas oli poistunut keskuudestamme. 20. 2. oli miltei koko kuoro saattamassa häntä hänen viimeisellä matkallaan.

PM-L oli tänä vuonna 3:n kaupungin kvartettikilpailujen järjestämivuorossa. Karhulinnaassa järjestetyssä lauluillassa esiintyivät tyivät kilpailijoiden lisäksi poikakuoro ja mieskuoro. Kilpailussa oli meillä nyt menestystä, sillä kvartetti T. Wiro, R. Oinonen, E. Hakkiluoto ja P. Salmi osoittautui Tamperetta ja Raumaa paremmaksi.

Ohjelmaa riitti edelleen. Nyt oli kirkkokonserttilaulujen aika valmistua. Kirkkokonsertti pidettiin Keski-Porin kirkossa 27. 3. Porilainen yleisö otti konsertin todella omakseen, sillä kaupunkimme komea kirkko tuli ääriään myöten täyteen kirkkomusiikin ystäviä. Ohjema oli pyritty saamaan vaihtelevaksi. Laulua esitti mieskuoro, poikakuoro, mieskvartetti ja taiteilija Mauno Kuusisto. Johtajamme Hakkiluoto saavutti todella suuren voiton monipuolisena musiikkimiehenä.

Helmikuussa sai kuoro uusia merkkilaulajia. Mieskuoroliiton perusmerkin suorittivat 1-tenorin Tauno Tommila ja 2-basson Matti Teponoja sekä taitomerkin 1-tenorin Seppo Nordling ja Tuomo Wiro sekä 2-basson Kimmo Hannula.

Näissä merkeissä.

Sihteeri

Kevättriehan suunnittelu.

Eäysi-ikäinen Porin Mies-Laulun Naiset

Noita antoisia vuosia silmällessä voi todeta melkoisen muutoksen tapahtuneen naisten toiminnassa. Ensimmäinen vuosikymmen ja toistakin puoliväliin kului monipuolisessa uusrastuksessa kuoron hyväksi. Perustajajäsenten uskollinen joukko, josta muutamia on vieläkin mukana toiminnassamme, teki vaivojaan ja aikaansa säästämättä työtä kuoron talouden kohenpukseksi. Silloin olivat vieraspidot

ja myyjäiset, muutamia toimintamuotoja mainitakseni, varsin usein toistuva tapaus omalla talolla. Toiminnan tärkein motiivi oli tuolloin rahankeruu. Kuoron talouden vakiinnuttua ei naisten merkitys rahankerääjinä ole enää samaa luokkaa. Tosin me nytkin iloitsemme jokaisesta markasta, minkä voimme — vaikkapa välillisesti — kuoron kirstuun kilauttaa. Edellä mainittujen »tilaustöiden» suorittamiseen nykyinen joukkomme tuskin joutaisikaan, sillä suurimmalla osalla meistä on kaksi roolia hoidettavana — perheenäidin ja virkanaisen. Kuitenkin pyrimme tällä nykyiselläkin vahvuudella, mikä muuten kuoron vahvuuteen verrattuna on luvattoman heikko, hoitamaan kuorotoiminnan velvoittamat palvelukset kuoron toivomusten mukaisesti.

Rutiinitoiminnaksi katsomme harjoitusiltojen kahvituksen samoin kuin »stemmoittain» järjestettävät pikkujoulut ja saunaillat.

Meidän naisten aloitteesta vietämme nyt vapun vastaanottajaisia kuoron ja sen ystävien kesken, tietävästi ensimmäisen kerran omalla talolla. Mikäli iltamme saavuttaa riittävän suosion, rohkenemme toivoa, että siitä muodostuu perinteellinen laulukauden päätöstilaisuus — kevättrieha omien kesken. Suuri yleisö saa tietenkin osansa muutaman tunnin levon jälkeen, jolloin Raatihuoneella jälleen kaikuu tuttu »Taas leivokset ilmassa...».

Raija Nurmi

Raija Nurmi

Heikki Klemetin

manauksista Ylioppilaskunnan Laulajien harjoituksista on monenlaisia juttuja, joista tässä eräitä parhaita, jotka kuvaavat Kuisman temperamenttia.

Laulussa »Muut kuuli» oli alussa hyvin selviydytty, kun kuului kiljaisu: Kuka peeveli siellä ensi bassossa vetää sen papin parran alas? Enkö minä ole sata kertaa sanonut, että se on otettava ylös. Uudestaan alusta!

Humoreski »Jo tulenki, jo tulenki» on nopeatahtinen ja vajaassa puolessa minuutissa menee päästä päähän. Heti alussa Kuisma räjähtää: Ettekö te toiset bassot saa sitä kivirekänne liikkeelle? Ikuinen rauha olisi riistettävä kasvattajiltanne, kun eivät opeta teitä sisältä lukemaan vai onko teidänkin nuoteissanne »jo tuulenki, jo tuulenki», häh? Laulatte kuin kirveskansan kuoro myöhäisemmällä kivikaudella, uudestaan!

On taas päästy pari tahtia, kun johtaja äkkiä karjuu kovemmin kuin koko satamiehen kuoro: Pruu, Kirjo, ptruu Karjo, ettekö te pässit, toiset tenorit saa ääntä suustanne, vaikka miehiä on puolet kuorosta ja tuollaisilla mettäksenpojilla pitäisi antaa konsertti Yliopiston juhlasalissa! Voi herranen aika, ihan tässä tulee pää harmaaksi! Eipä tähän hätään saa muitakaan, täytynee yrittää prisata teitä, niin toivotonta kuin se onkin. Mutta muistakaa se: jollette pidä parempaa huolta omien jälkeentulevaistenne musikaalisuudesta, tulen vielä kuolinhetkellänne kummittelemaan.— Alusta siis, mitä, ettekö enää muista ääniä? No, voi senki... Tii-taa-taa—kuka sarvipää siellä vastasi? Ettekö ikipäivinä saa kalloonne mahtumaan, ettei saa vastata, kun minä annan äänet. Pitäisihän sen verran muistaa: rippikoulun käyneet miehet, akanottoon vapaat, ettekä tuon vertaa pysypokstaavissa, vaan heti näkö ja kuulo on sekaisin.

»Kirkonkännyttä» vedeltäessä Kuisma antaa satikutia: Voi sakramenskattu sentään! Mil-laista falsettia te ensi tenorit laulatte! Enkö ole muka näyttänyt! HUU-HUU-HUU-KUIN pulon kaulasta ja tämä toinen puoli on kuin riippuisitte kynsistänne räystäässä. Mitä lau-

lua tuo on olevinaan, avaimenreikäfalsettia, vai? Mistä ihmeen paikasta saattekaan pön-nistäneeksi tuollaisen pihinän? Miten te laulatte sanat? En kuule, missä ne tytöt makavat, vieressäkö? Sanokaa monta kertaa, mmmielessä, mmmielessä, mmmielessä!

Kuisma keksii »Hiiden orjien laulun» laulettavaksi ilman tahdinlyöntiä keskeyttäen kuitenkin pian: Kyllä te tämän taidatte, mutta ilman tahtia menee kuin färjärinsälli Heiliin Ellu-vainaan kävely.

Kuisma johtaa loveen langenneena, shamaaninomaisesti »Loitsun». Äkkiä koko koro ke tärähtää ja Kuisma ärjyy jalkaa polkien: Ettekö osaa antaa sen Maarian suun olla paikoillaan? Kuka songarbrööderi laskee Herran henkeä? Uudestaan, miksi ette aloita? Tuliko vahinko isoille miehille! Vahtimestari, joutuin pyyhinliinoja!

Heikki Klemetti oli myös **Suomen Laulun** johtaja. Harjoituksissa kirkkokonserttia varten naiset eivät saaneet oikeata kohtaa ja yritettiin useita kertoja, mutta huonolla menestyksellä ja Kuisman kärsivällisyys loppui: Sen ma sanon, jotta kyllä te kadulla kiinni saatte, mutta ette täällä!

Kirkkolaulun opettajana Heikki Klemetti tuotti oppisälilleen nautinnollisia hetkiä eikä suinkaan valitsemalleen uhrille.

Kerran laulukokeessa pianon ääressä istuessaan virkkoi eräälle ylioppilaalle silmälasiansa yäpuolitse vilkaisten: Teidän äänenne on kai sellainen kuin luulen olleen Aatamil-la paratiisissa — taidetauko — eikä ole tainnut paljon muuttua!

Messukokeeseen saapuu huonolla lauluäänellä varustettu papinkokelas: Mitä, aiotteko tekin messuta?— Aion! Klemetti säestää ja kokelas messuaa, mutta surkeasti »vierestä». Professori lopettaa soittamisen ja katsoo »papsäntä» pitkään ja tokaisee: Sovitaan niin, että jos te joudutte toimimaan jossakin syrjäseurakunnassa, saatte messuta halunne mukaan, mutta jos pääsette suurempaan emäseurakuntaan, jätätte koko messuamisen.— Sovitaan, sanoi kokelas vakuuttavasti.

Koonnut Y.

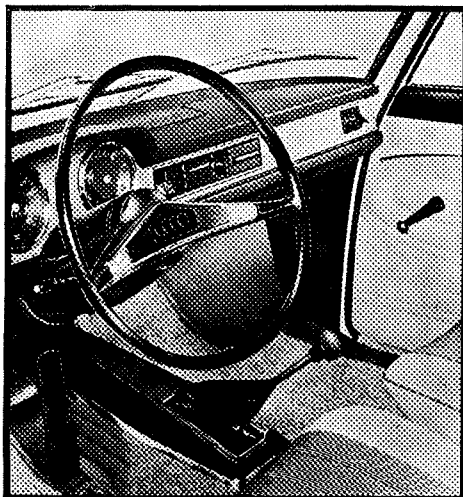
Kevätlukukauden alussa 1915 tuleva kenraali A. E. Martola ilmottautui Ylioppilaskunnan Laulajien sisäänpääsykokeeseen Vanhan ylioppilastalon musiikkisalissa. Heikki Klementin johtaman raadin kuultavaksi kutsuttiin jokainen yksitellen. Martolan piti laulaa aluksi yksinään »Mustalaiseks olen syntynyt» ja sen jälkeen oman äänensä kvartetissa, mikä hänen mielestään meni heikonlaisesti. Hyväksyvän päätöksen kuultuaan kysäisi Martola tenttijöiden joukossa olleelta jo Turun oppikoulualtaan tuntemaltaan pitkäläntä bassolta miten hänen kohdallaan asian käsittely oli sujunut.

Kyllähän ne vähän purnailivat, mutta minä sanoin laulaneeni tuon Martolan pojan kanssa parisen vuotta Nuoressa Laulussa eikä mitään häiriötä ole sattunut ja asia raukesikin siihen.

Japanilainen välipala

sauna = mokomaki hikitupa
 työläinen = lepo
 terve = jokohama kumahuta
 poliisi = sakotaha jotakuta
 suutari = hajosiko mono
 suutarin vaimo = hajosiha se
 poikamies = naikusai
 aviomies = ainasai
 aviovaimo = saikumanku
 nainen = eri soma narisija
 ryhmäseksi = kokosukunai
 silmälasit = katosikonäkö
 sokea = meniköhäkokonäkö
 luuranko = mokomakikolisija
 siipikarjaliiton puheenjohtaja
 = kanakusitakanasi
 nuori neito = tulisipajoku
 letkajenkka = mokomakihikijono

Hyvää voi aina parantaa. Ja näin on tehty. Audi 60 on saanut uuden sisustuksen. Mukavuudeksenne: Jalopuupäällysteinen kojelauta. Uudet hallintalaitteet ja mittarit. Uusi ilmastointi. Ystävällisemmät etuistuimet. Muuten sama tasapainoinen kokonaisuus: 85 hv, 0-100 km/t 14,5 sek. 150 km/t. Hintakin on entinen. Tervetuloa koeajolle.

Audi 60 m/71: 15.870,-

VEHO

Itäpuisto 11 — Puh. 18 241

KONEPAJA PORIN JOUSI

Presidentinpuistokatu 3
13 156, 15 356, 17 061

PORIN
AUTO JA KONEHALLI OY

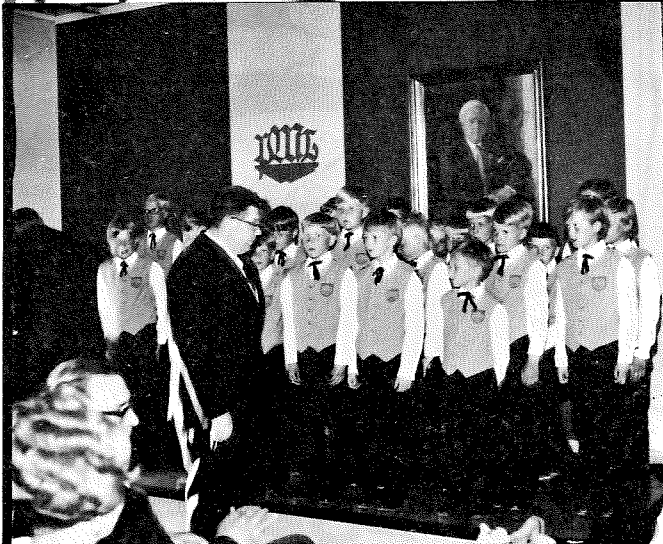
Satakunnankatu 28
Puh. 19 410

MIELLYTTÄVÄÄ MATKAA LINJOILLAMME

Helsinkiin:
klo 5.15
» 6.15
» 8.30
» 9.45
» 12.35
» 15.25
» 17.15

Satakunnan Liikenne Oy

25-vuotisjuhlien kuvasatoa

Juhlakonsertti menellään, missä myös poikakuoro avusti.

Jatkoissa pojat omalla talolla.

Välillä toisella johtajalla näyttää olevan tärkeää puhuttavaa.

Alla viimeisimpiä kuvia kuoron entisestä puheenjohtajasta ja perustajajäsenestä Tauno Salokankaasta, jolle »Remprantti» esittelee piirroksiaan.

25-vuotisjuhlien yhteydes-
sä saivat perustajajäse-
net kuoron viirin. Kaikki
eivät kuitenkaan olleet
paikalla kuten kuoron joh-
taja kolmesta toteaa.

Laulajien paraatimarssin kärjessä Sollefteän soittokunta ja seuraavina PML:n ja BSB:n lauluveljet lippuineen.

»Hyvin pyyhkii, kun on uudet sulat«

Tällainen leikillinen sutkaus oli ikäänkuin matkamme motona, kun Porin Mies-Laulu ja Björneborgs Sångarbröder teki kuoromatkan kesäiseen Sundsvalliin. Porin Mies-Laululla on toimintansa aikana ennenkin ollut yhteisiä laulumatkoja BSB:n kanssa. Vuonna 1959 helluntaina tehtiin matka samoin kummikaupunkiin Sundsvalliin. Vaikka näillä matkoilla on väliä yksitoista vuotta, niin varmaan oli mukana samoja lauluveljiä, jotka saattoivat verestellä vanhoja kuoromustoja.

No niin, mitä varten nyt suunnattiin matka Sundsvalliin? Siihen oli erikoinen syy, sillä Svenska Sångarförbundet juhli 60-vuotistoimintaansa järjestämällä valtakunnalliset laulujuhlat 13.—14. 6. Tämä oli erikoisen suuri kunnia koko Norrlandille, sillä koskaan ennen ei valtakunnallisia laulujuhlia ole Ruotsissa pidetty Tukholman pohjoispuolella. Toista se on Suomessa, sillä meillähän aiotaan kesällä 1972 järjestää Kuopiossa vastaanvieraat juhlat. Kuopiohan on maantieteellisesti pohjoisempaa kuin Sundsvall. Ehkä paikan valinta johtuu osaksi myös kalakukosta.

Näillä laulujuhlilla oli siis Suomen Mieskuoroliiton edustus uskottu porilaisiin käsiin, ja vaikka varsinainen laulukausi oli jo molemmilla kuoroilla loppuillaan, riitti innokkaita laulajia näistä kahdesta kuorosta yhteensä 45 kappaletta. Erkki Hakkiluoto ja Borje Grönqvist olivat hionneet laulajansa iskuvalmiiseen kuntoon.

Startti otettiin Mies-Laulun talolta ja pian oltiin Vaasassa, josta samantien noustiin Polar Expressiin. Yhdeksän tunnin laivamatkan päässä hämötti Sundsvall. Keskiyöllä sitten jarrutelimme satamaan, jossa oli meitä vastassa Sundsvallin kuoron edustaja, kelloseppämestari Fredrik Andlin. Hän oli muuten kotoisin Kaskisista, mutta oli asunut Ruotsissa jo 22 vuotta. Linja-autossa hotelliin ajaessamme Fredrik selosteli majoitus- ym. asioita. Saipa hän erikoisella murteellansa kaikki lauluveljet kertakaikkiaan hyvälle tuulelle. Fredrik osoittautui myöhemminkin todelliseksi huumorimieheksi ja hänen naurunsa oli kerrassaan valloittava. Hän hoiteli meitä tosi- tehokkaasti koko Sundsvallissa oleskelumme aikana. Fredrikin hyvän tuulen saattelemina saimme selville

hotellihuoneet ja majoituimme.

Koko Sundsvallissa olomme aikana ruokailimme museossa, mutta eipä ollut havaittavissa mitään museomaista vanhuutta ruokalajeissa, vaan kaikki maistui mitä parhaimmalla. Eipä taitaisi meillä Porissa olla syytä viedä museoon syömään, mutta toivotaan, että siihen mennessä kun Sundsvallista tulee vastavierailijoita, voisimme toimia samoin.

Lauantaina eli seuraavana aamuna oli suuri laulajaparaati ja marssi Sundsvallin kirkonaukiolta pallokentälle. Rivistöä johti Sollefteån soittokunta ja senjälkeen saimme me erikoisen kunniatehtävän marssia ensimmäisenä Suomen lippu ja molempien kuorojen liput etunenässä.

Pallokentälle saavuttuamme ja asetettuamme määrättyyn neliömuotoiseen muodostelmaan seurasi kaikkien maiden kansallislaulut kunniaosoituksineen. Taas ensin Maamme-laulu, sitten »Ja vi elsker dette landet» ja lopuksi isäntämaan »Du gamla du fria».

Västernorrlandin laulajaliiton puheenjohtaja Bengt Lyberg tervehti laulajia ja toivoi, että mieskuorolaulu täyttäisi koko Sundsvallin ilmatilan ja siihen olikin hyvät mahdollisuudet, sillä sille kentälle ei koskaan ollut näin paljon laulajia yhtäaikaan kokoontunut.

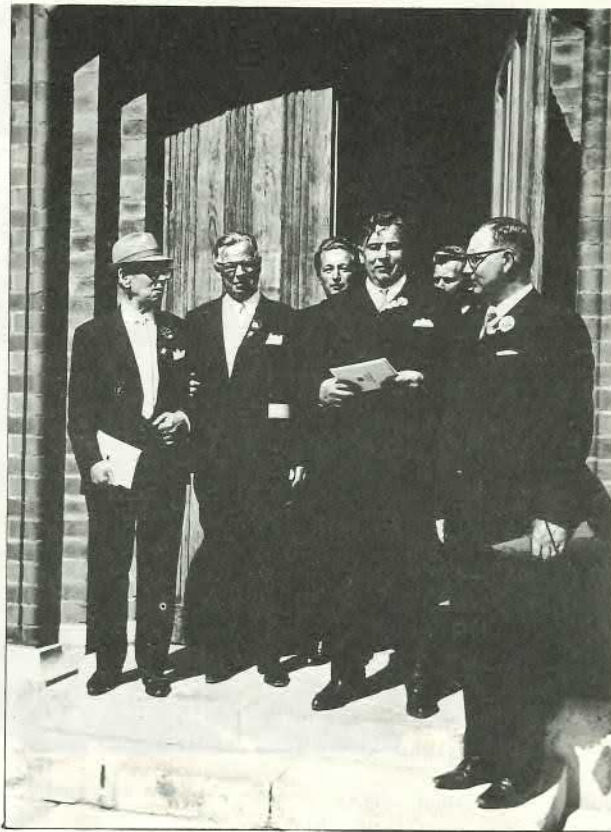
Juhlapuheen piti Ruotsin laulajaliiton puheenjohtaja, maaherra Bo Hammarskjöld, joka on edesmenneen Dag Hammarskjöldin veli. Hän puhui väkeviä sanoja kuorolaulun puolesta ja korosti sitä suurta PR-työtä, jota mieskuorolaulu edustaa ja toivoi laulajuhlien antavan voimakkaan todisteen tämän paikkansapitävyydestä.

Kenttäjuhllisuuksien jälkeen oli sitten konserttimme vuoro. Laulujuhlien laajuutta kuvastaa se, että samanaikaisesti lauantaina järjestettiin 7 konserttia eri puolilla Sundsvallia ja kaikissa oli viljalti kuulijoita. Meidän konserttimme oli Sundsvallin kirkossa. Oli mielenkiintoista todeta yleisön suhtautuminen ja käyttäytyminen ja verrata sitä meikäläiseen tyyliin. Meillä ei koskaan — kuten juuri antamassamme kirkkokonsertissamme saimme todeta — yleisö osoita suosiota millään tavalla konsertin aikana. Mutta toisin oli täällä lahden takana. Alkumeroiden jälkeen näkyi vain muutamien ohjelmalehtisten heilutteluja. Laulessamme Selim Palmgrenin »Merenkulkijan kaipauksen» sanoi arvostelija kuulevansa siinä suomalaisten metsien huminaa ja suuren luonnon mystiikkaa. Jälleen ohjelmalehtiset heiluivat ja nyt kiivaammin kuin edellä, mutta kun olimme esittäneet Sibeliusen Finlandian, ei yleisö enää tyytynyt rapistelemaan ohjelmia, vaan he ilmaisivat mieltymyksensä voimakkailla appoleilla.

Sundsvallissa ilmestynyt Dagbladet sanoi, että Sibeliusen — tuon suuren mestarin nerokas tervehdys maalleen — laulettiin »con amore». Ainahan tämä hymni on saanut ihailua osakseen, esitettiinpä se sitten missä tahansa.

Lauantai-iltana oli Gärdehallenissa (jäähallissa) suuri laulajabanketti. Tullessamme halliin oli meitä vastassa mahtava näky. Valtava halli oli katettu pöytiä täyteen. Lautasilla oli graavia lohta, kananmunia ym. Ne Loistivat sanoin kuvaa-mattomin värinyanssein. Lohet hehkuivat ruusunpunaisina, kananmunat keltaisina ja vihreät lautasliinat loivat näylle mitä silmiä hivelivimmän kontrastin. Näky jäi mieleeni valan sadunhoitoisena. Laulajia oli seuralaisineen kaikkiaan 2600. Banketissa esitti Suomen tervehdyksen mieskuoroliiton varapuheenjohtaja, dipl.ins. Atte Rainio.

Sunnuntain ohjelmassa oli kiertoajelu kauniissa Sundsvallissa, jota ei turhaan ole sanottu näköalojen kaupungiksi. Fredrik seurasi uskollisesti vaimoineen (myös suomen ruotsalaisia) nytkin ja kävimme Norra- ja Södra-stadsbergetillä, joilta aurinkoisen sään vallitessa näkyi mitä nautittavimpia maisemia. Ohjelmassa olisi mielestäni saanut olla myöskin käynti Sundsvallin alumiinitehtaassa, sillä se on koko Ruotsin erikoisuus, eikä meillä tätä teollisuutta ole. Ehkä se olisi kiinnostanut vain tekniikan miehiä, mutta heitä kyllä oli mukana useita.

Sundsvallin kirkon ovelta. Vasemmalta lauluveljet Grönvall, Boederker, Jokinen, Hakkiluoto, Tommila ja Itäkylä.

Sunnuntaina oli vielä suuri juhlakonsertti Gärdehallenissa, jossa yhtäaikaan lauloi 1800 laulajaa. Erikoisen viehättävästi esiintyi solistina sähkövätempperamenttinen laulajatar Berith Bohm. Hän toi miesvaltaiseen kuorolauluun naisellista keveyttä. Tämä sama operettidiiva esiintyy tulevana kesänä Linnanmäen Peacockin varieteen päättähenä.

Vielä kerran museoruokaa vatsa täyteen ja senjälkeen kiitospuheet sekä lahjat Fredrikille ja sitten linja-auton kokka kohti Uumajaa. Heti auton liikahtaessa alkoi myöskin Jolin pilli soida ja viihtyisästi alkoi kotimatka.

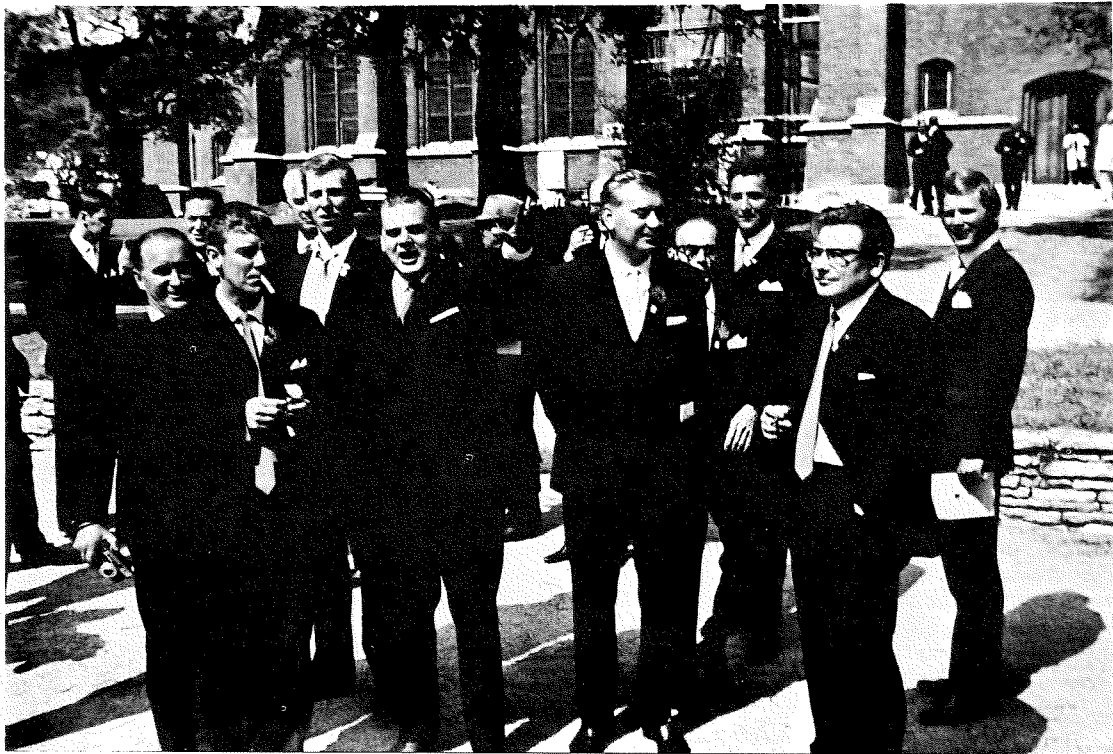
Laivamatka Uumajasta Vaasaan taittui neljässä tunnissa. Eipä tahtonut monelle enää laivalla lounaat maistua, siksi hyvin oli meitä matkan aikana muoniteltu. Aamulla varhain saavuimme taas Poriin ja takanamme oli antoisa kuoromatkamme monine miellyttävine muistoineen. Vaikka Suomi ei saanutkaan aikanaan Nordeksisopimusta, niin ainakin mieskuorolaulu niitti jälleen kerran kansainvälistä mainetta, loi ystävyyssiteitä lahden taakse ja lähensi kaupunkimme kahden kuoron jäseniä yhtenäiseksi veljespiiriksi.

Viime aikoina ovat vapaa-ajanviettomahdollisuudet olleet valokeilassa. Julkinen keskustelu on kiihtyvällä voimalla tuonut esiin ja paljastanut merkittäviä puutteita suhtautumisessa toisiin ihmisiin — yksilö on jäänyt ahdinkoon.

Mitkään voimat eivät saa mielestäni horjuttaa sitä työtä, joka auttaa lisäämään yhteenkuuluvaisuuden tunnetta ja rakkautta lähimmäiseen — rakkautta kotiseutuun — kasvamisessa kansainvälisyyteen. Tämän laatuiseen vapaa-ajan viettoon kuuluu ilman muuta mieskuorolaulu, jota tällaiset musiikkijuhlat ovat omiaan vahvistamaan.

Rakkaus lauluun on aktiivista kulttuuritoimintaa, joka ei vaadi ylittämättömiä teknillisiä vaikeuksia, mutta antaa kuitenkin harrastajalleen hyvinkin täydellisen taiteellisen tyydytyksen.

Olen sitä mieltä, että aina kannattaa uhrata aikaa osallis-

Iloista laulajajoukkoa onnistuneen konsertin jälkeen.

Olen sitä mieltä, että aina kannattaa uhrata aikaa osallistumalla tällaisille laulujuhille. Se avartaa jokaista mukanaolutta ja samalla niin sykähdyttävästi yhdistää. Toivon, että

satakuntalaiset mieskuorot ottaisivat vakavasti Kuopion laulujuhlat kesällä 1972 ja näyttäisimme todella, mikä voimakkajä ja elämäneliksiiri mieskuorolaulu on.

R. J—nen.

Satakuntalaisia sananparsia

Joka ei saa vittaa vääntymää, ni ei se saa **fliikkaa** kääntymää /Ulvila/

Halaus halun lisää /Nakkila/

Sonni **kottoo** nai ja pirun laiska renki /Nakkila/

Älä viäl lähde, meidän **kuko** laolo nii aikasi, /Eurajoki/Luhtikeskustelussa

Ennen koiralt kusi loppuu, ennenko tält pojalt **raha**. /Pori/

Laiska ihminen on perkeleen päänalune /Vampula/

Pappi tekkee vanhast saarnast, seppä vanhast raurast ja sika vanhast paskast **uure** /Nakkila/

»Käy kanssani», sano Laulu-Kalle **jakuus**. /Ulvila/

Eräällä liikemiehellä oli eteisen seinällä taulu, mistä vierailijat näkivät ajan, minkä hän sai käyttää vierailuun.

Ystäville	10 min.
Ystäville, joilla on lounaskutsu	2 tuntia
Myyjille	15 sek.
Vakuutusasiamiehille	1 sek.
Vodkaedustajille	2 tuntia
Kala- ja metsästyskavereille	Koko päivä
Laskun maksajille	Koko päivä
Laskun perijöille	Tulkaa uudelleen
Ostajille	8 tuntia
Vaimolle	Ei aikaa
Tyttöystävälle	Koko yö
Yli 80-vuotiaille sukulaisille, jotka eivät vielä ole tehneet testamenttia ...	Koska vain
Sukulaisille, jotka etsivät paikkaa ...	2 sek.
Verokarhuille	Olen matkoilla

I-tenorin kutsuvieraita saunailllassa.

Kahvi maistuu välitunnilla

»Siltamestari» Aarne J. M:llä näyttää olevan mielinen tehtävä »rahaisia» levyjä iskiessään.

Taidearvostelija

Kukaan ei tiennyt, mistä hän oli kotoisin. Hän oli tullut jostain vain, mutta ihmeen nopeasti hän oli sopeutunut Karhukummun kaupungin elämään. Maailmanmies hän oli. Niin väittivät ainakin ne monet rouvashenkilöt, jotka olivat kutsuneet hänet mikä millegin kutsuille ja päivällisille. Hän oli hyvin miellyttävän näköinen, puhui hieman murtaen suomea, oli korrekki ja kohtelias.

Hänet nähtiin konserteissa, teatterissa ja taidenäyttelyissä. Kahdenkeskeisissä keskusteluissa hän aina sopivasti korosti asiantuntemustaan kaikilla taiteen aloilla. Soittipahan hän pankinjohtaja Lanttikouran coctailkutsuilla mandoliinia erittäin taiteellisesti ja antaumuksella.

Hänen tähtensä nousi yhä. Aina oikeaan aikaan hän osasi lähettää kukkakimpun rouva Nykerölle ja makeisrasian rouva Sutturalle. Olipa hän erällä kutsuilla suudellut kaupungin ainoata kunnallisneuvoksetarta kädelle, josta tapauksesta riitti paikkakunnan kapaloseurassa pitkälti keskustelun juurta. Ajatella, kuinka eleganttia! Jospa nämä Matit ja Kalletkin osaisivat suudella kädelle ja sillä tavalla! Hänet huomattiin jo pikkukaupungin laajemmissakin piireissä.

Sattuipa kaupungin ainoan sanomalehden vakinainen muusikki- ja taidearvostelija kerran lähtemään pitkälle matkalle ulkomaille. Tietysti juuri sillä aikaa sattui kaupungissa tapahtumia monelta taiteen alalta. Lehden päätoimittaja repi jo hiuksiaan, mutta silloin nuori apulaistoimittajanainen, joka oli tutustunut HANEEN pankinjohtaja Lanttikouran kutsuilla, sanoi: »Mutta onhan meillä täällä kaupungissa Herra Tummasilmä joka on sekä kielinero, että eri alojen erikoistuntija. Eikö olisi syytä pyytää tätä erinomaista kykyä väliaikaiseksi taidearvostelijaksi.

Herra Tummasilmä oli yllättynyt. Hän teeskenteli kiirettä. »Minulla on eräs tärkeä kirjallinen työ, joten en millään ehtisi tänään...». Näin hän koetti selittää nuorelle naistoimittajalle, joka oli lähetetty asialle. Nuori nainen oli kuitenkin itsepäinen, ja niin lupasi herra Tummasilmä arvostella niin konsertin, taidenäyttelyn kuin teatterin ensi-illankin.

No, taidenäyttelystä selviän vähällä, ajatteli herra Tummasilmä. Hän luki lehdestä näyttelyä edeltäneen maininnan,

jossa jo suurin piirtein selitettiin, minkälaisia maalauksia näyttelyssä oli. Sitten hän penkoi kaikki pääkaupungin vanhat lehdet, joissa oli joitakin arvosteluja taidenäyttelyistä. Niistä hän poimi hienoja, käsittämättömiä lauseita sovitellen niiden lomaan sanoja: dekoratiivinen, ekspressionistinen kompositio, monumentaalinen ja distanssi. Ja niin syntyi yleiskuvan hieno arvostelu taidenäyttelystä, jonne tämä uusi taidearvostelija ei viitsinyt edes mennä.

Konsertti, se oli toista. Varsinkin kun naapurikaupungin naiskuoro vieraili ensi kertaa Karhukummussa. Herra Tummasilmä ei hermostunut. Vanhoista sanomalehdistä löytyi myös konserttiarvosteluja, ei tosin naiskuorojen konserteista, mutta sinfoniakonserteista ja erään sekakuoron konsertista. Arvostelu oli valmiina jo ennen konserttia. Siinä oli tälläin kappale:

»... Kuoron esitykset olivat kauttaaltaan hiottuja ja muotovalmiita, varsinkin bassot kuuluivat mukheilta. Ensitenorien suuri taitavuus ilmeni falsettilaulussa...». Herra Tummasilmä ei tullut ajatelleeksi, että se mikä sopii mieslauluun ei sovellukkaan naisten esityksiin.

Ja sitten teatteri. Ikivanha »Näyttämölehti» tuli avuksi. »... Ei ole läheskään täydellinen näytelmä. Pääosan esittäjä oli varsin suorasukainen ja elämänmyönteinen». Eihän sanonta oikein esitettävään näytelmään sopinut, mutta kuulosti niin hienolta, että Tummasilmä hyväksyi sen arvosteluunsa. Henkilöt hän luetteli niin kuin oli arvosteluissa nähnyt tehtävän, toisia kiittäen, toisia haukkuen.

Välinpitämättömän näköisenä Herra Tummasilmä heitti liuskansa toimitussihteerin pöydälle. Mutta Päätoimittaja ei ollutkaan yhtä välinpitämättömän näköinen avatessaan seuraavana aamuna lehensä siltä aukeamalta, jonka ylimmäisen palstan otsikkona on Taide—Teatteri—Kirjallisuus.

Yksinkertaiset lukijat nauttivat näiden arvostelujen vuolaasta yli horisontin menevästä sanarikkaudesta, mutta ajattelevat lukijat nauroivat vatsansa kipeiksi. Ja kaupungin ainoan sanomalehden puhelin oli kuumana sen päivän.

»Kala»

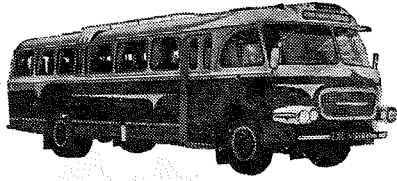
Ford TAUNUS

— ANTOISA AUTO —

Tervetuloa tutustumaan uusiin hienoihin malleihin

Satakunnan Auto Oy

Uusikoiviston tie 83 - Puh. vaihte 18 181

PORIN LINJA-AUTO OY

Presidentinpuistokatu 1. — Puh. 13 481.

LINJA-AUTOJA TILAUSAJOIHIN

KERRALLA KAUNISTA KOTIIN

KALUSTE
ilkka impivaara

Pori, Iso linnankatu 19

Puh. 16 990, 16 991

PORIN

KIRKKO-APTEEKKI

Om. Kaarina Vaalanto

Yrjönkatu 5, puh. 12 080

VARATTU

PORIN MATKATOIMISTO OY

PORI, ANTINKATU 7

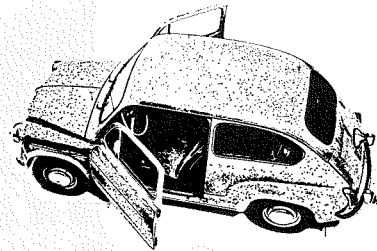
PUH. 11 509, 13 748 ja 13 780

**Kuljetukset nopeasti ja
huolellisesti**

Kuljetusliike Porin Pikatoimisto

OM. KALEVISALO

Gallen-Kallelank. 9 C Puh. 17 121 ja 14 721

luotettava

FIAT

600S

Mukava,
lämmin,
kestävä

"Kuussatasia" on valmistettu
jo yli 3 miljoonaa.

Suomessa se oli
ylivoimaisesti eniten myyty
auto vuonna 1970.

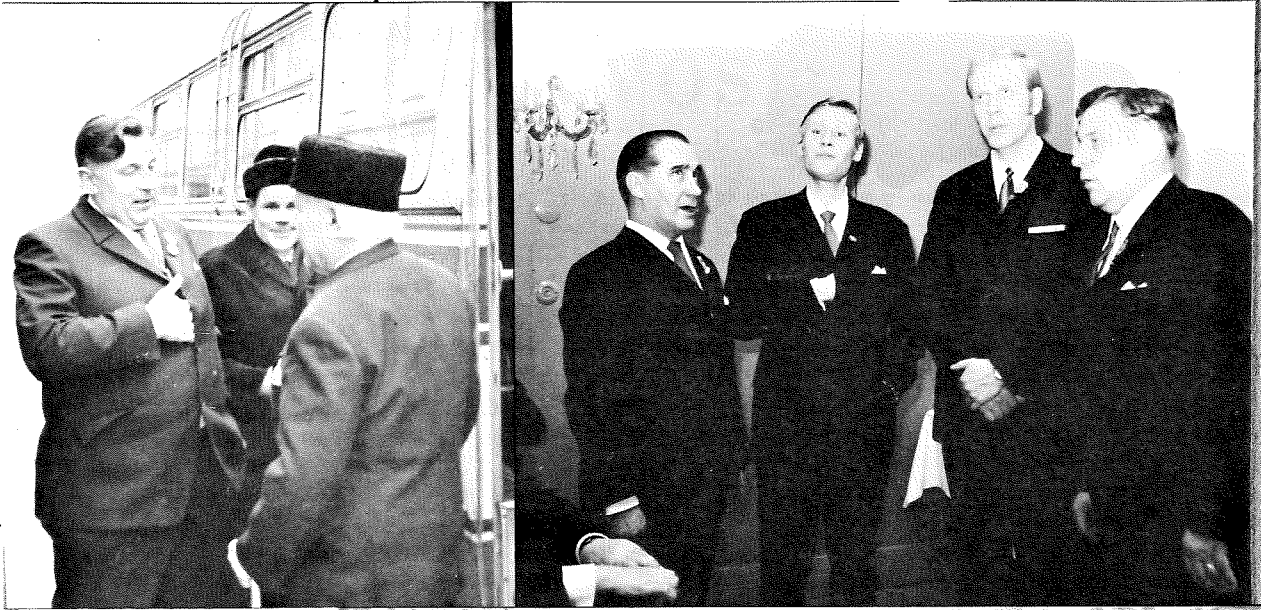
Haluamme esitellä Teillekin
tämän pikkujättiläisen.

**TERVETULOA
TUTUSTUMAAN**

 **Porin
AUTOTARVIKE OY**

Pohjoispuisto 2, puh. 15 601, 15 600

Vaasan konserttimatkalta

Altti kertomassa terveisiä Vaasaan lähtökellällä.

»Kova» kvartettimme kaaron tunnelmia kohottamassa.

Kuoron kuntoa kokeillaan Vaasan juhlavassa, hyväakustisessa kaupungintalon juhlasalissa.

Il-basso on päässyt vapautuneisiin tunnelmiin illan istujaisissa.

KALALIIKE VELJEKSET MÄKINEN

Om. Pentti Mäkinen

KAUPPATORI JA KAUPPAHALLI

Puh. 12 149, 12 605

Konttori ja varasto

Säveltäjänkatu 16

tarjoaa äänenkirkastukseen hyvää lohta

RATSULA

HYVIEN PUKIMIEN SUURMYYJÄ PORISSA

VAPPUASUT KOKO PERHEELLE

TEKSTIILEJÄ KAIKKEEN KÄYTTÖÖN

Väinö Kuusela
Seuraaja

LIIKE ANTIN- JA VALTAKADUN

KULMASSA - PUH. 12719

METALLIVALIMO

K. LAHTINEN

Palokunnanpuistokatu 40

Puh. 24 297 ja 23 846

Kun päätä kivistää,
niin pilleri piristää

Anna **ASEMA-APTEEKIN** auttaa

Pori - Puh. 15 664

PORIN TULITIKKUTEHDAS

Syttyy kuin
lempi Vappuna
— se on Karhu-tikku

Oletko masentunut? Tai oletko Pomilan ainoa falsetti — tuleeko aikasi pitkäksi — haluatko tehdä ankaraa työtä aamusta myöhään iltaan? Jos tunnet olevasi väärällä elämänuralla — vaihda toki alaa — aloita iki-oma elintarvikekauppa!

Silloin sinusta tulee mahdolliseen tulevaisuuteen uskova — puhdasääninen II basso — aikasi kuluu kuin siivillä — palkaksesi saat antamisen ilon — mielikirjasi on Wiktor Hugon »Kurjat» sellaista on olla nykypäivän elintarvikekauppias.

Ilmari
Holmlund

Helsingin Osakepankki

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

YHDYSPANKKI

meidän pankki

**PENTTI
PIISI**

HAULAN SAHA, Luvia

SATAMUOVI, Luvia

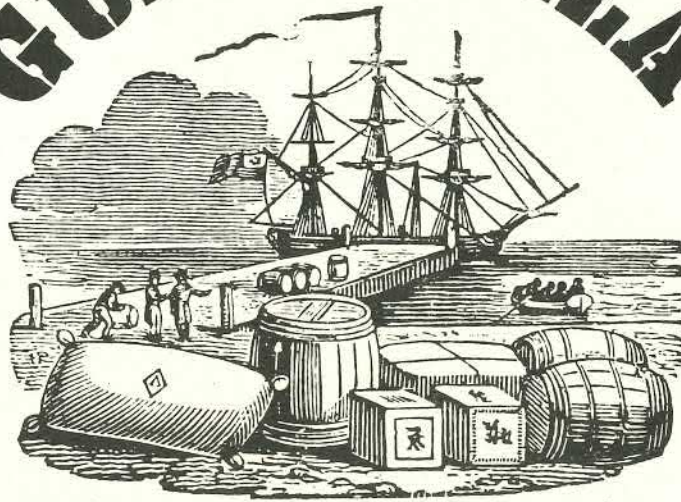
NykyPuku Keskusaukio

POMILAN TOIMITUS:

Keijo Kiminki vastaava
Erkki Yrjänä taitto
Matti Hakuni
Matti Alava
Ilmoitukset:
A. J. Mäkinen
Frans Kursi
K. Alppi

Jakelu:
Pentti Antinluoma
Lauri Jokela
Taiteellinen avustaja:
Olavi Jalkanen

GUATEMALA

MIESTEN NAUTINNOT

- KAHVI
- LAULU
- JA NAISET

KAHVIN PITÄÄ OLLA
TIETYSTI ERIKOISEN HYVÄÄ

KAUPPAHUONE
LIPSANEN

PORI

SEKOTTUS

ILMAVUUTTA — VIIHTYISYYTTÄ

PORIN MIES-LAULU

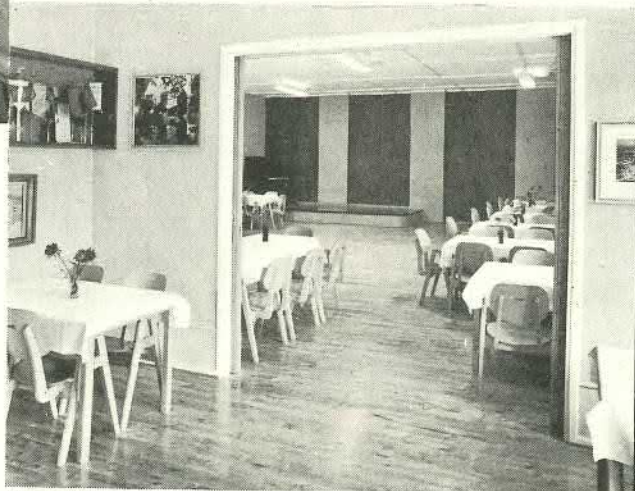
Länsipuisto 27

Isännöitsijä puh. 13 506

Vahtimestari „ 15 348

PORIN MIES-LAULUN
HUONEISTO ON KÄY-
TETTÄVISSÄNNE

- Juhliin
- Kokouksiin
- Näyttelyihin
- ym. tilaisuuksiin

VALOISUUTTA — TILAVUUTTA

Pojat Porilaisista

Kypsää, pehmeänmakuista. Joka ainoa pullollinen luotettavan tasalaatuista
— lähtöisin uudenaikaisesta suurpanimosta, missä laadun takeeksi
on varattu 5.000.000 litran kypsytystilat.
Porilaisista. Ottakaa huoletta. Nyt myös tölkeissä.

PORIN OLUTTEHDAS OY

Hinta 2,—

Kokemäki 1971 — Risteen Kirjapaino